

ת"פ 11392/04/18 - מדינת ישראל נגד תדרוס ברקת (עציר)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11392-04-18 מדינת ישראל נ' ברקת(עציר) 8 אוגוסט 2018

לפני כבוד השופט בני שגיא
המאשימה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ראאד ענוז

נגד
הנאשם

תדרוס ברקת (עציר) (פיקטיבי)
על-ידי ב"כ עו"ד אבי כהן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

הסדר הטיעון שגובש כלל את תיקון כתב האישום מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה, טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 31.3.18 סמוך לשעה 11:50 הגיע הנאשם לבר, ודרש מהבעלים, גב' מ ק M K), להלן - **המתלוננת**) ומלקוחות ששהו בבר, בקבוק בירה ללא תשלום מצידו, ובתוך כך, היכה על שולחנות, ובהמשך אף אחז בכלי המשמש להכנת קפה, באמצעות אש וגחלים חמות, ואיים לשפוך תכולתו על הלקוחות ועל המתלוננת. בסמוך לכך, אדם אחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, היכה את הנאשם בראשו וגרם לו לחבלה. לאור התנהגותו המתוארת לעיל, הוציאו הלקוחות את הנאשם מהבר ועזבו את המקום. בהמשך, הנאשם נכנס למסעדה סמוכה, הצטייד בשני בקבוקי זכוכית וחזר לכיוון הבר, שם פגש במתלוננת ושאל אותה "איפה הם? איפה הם", והיא השיבה כי אינה יודעת. אז שבר הנאשם את בקבוקי הזכוכית שאחז בידו ותקף את המתלוננת, בכך שחתך אותה באמצעות שברי הזכוכית בראשה ובאמת ידה השמאלית ועזב את המקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלוננת חתך בקרקפת שנתפר על-ידי כירורגים, וכן חתך עמוק באמה, שכלל חלק מגידי ידה, היא נזקקה לניתוח בהרדמה מלאה לאיחוי הגידים שנפגעו מהחתך ולתפירת החתך.

בעקבות האמור לעיל הוזעקו שוטרים למקום והופנו על-ידי עוברי אורח לכיוון הליכתו של הנאשם, שנמצא בקרבת מקום, כשהוא אוחז בשבר בקבוק בידו. הנאשם ניאות להשליך את שבר הבקבוק, רק לאחר שהשוטרים דרשו זאת ממנו כמה פעמים. בהמשך, לעיני השוטרים, פנה הנאשם לגרזגר פאנוס וולדהגרס אשר הוביל את השוטרים אליו, והטיח בו "אתה התקשרת למשטרה יא שקרן" או מילים בעלות משמעות דומה, ואז תקף אותו בכך שסטר לו.

שוטר ופקח עירוני בשם אייל מנחם בודגוב שהגיעו למקום ניסו לעצור את הנאשם, ואילו בתגובה, ניסה הנאשם לתקוף את הפקח, להפיל אותו ולהכות בפניו. הנאשם התנגד כאמור למעצרו, ונאזק רק לאחר מאבק, תוך שהוא שורט את פניו של הפקח, ומקלל את השוטר. בהמשך, קילל הנאשם שוטרת נוספת.

טיעוני הצדדים

3. התובע, עו"ד ראד ענוז, עמד בטיעונו על חומרת מעשיו של הנאשם, על עברו הפלילי הכולל, בין היתר, הרשעות בעבירות מין, רכוש ואלימות, ועל הפגיעה במתלוננת (ראה גם התמונות תע/1). צוין כי מעשיו של הנאשם פגעו בביטחון הציבור, בביטחונה של המתלוננת, ועל יסוד כלל הנסיבות ופסיקת בית המשפט העליון, יש לקבוע מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר, ולמקם את הנאשם במרכז המתחם. דהיינו, לגזור עליו 3 שנות מאסר לצד מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.

4. הסנגור, עו"ד אבי כהן, התייחס לנסיבות האירוע, והתמקד בכך כי עובר למעשים האלימים שביצע הנאשם, היה זה דווקא הנאשם שהוכה באמצעות בקבוק בראשו, וכל תגובותיו נבעו מאקט אלים זה ומרצונו לאתר את אותו אדם. כך הוסבר, כי לנאשם לא הייתה כל כוונה לפגוע במתלוננת, והוא בוש ונכלם בגין מעשה זה. עוד צוין כי מדובר בנאשם הסובל מבעיות בריאותיות מורכבות, כמעט עיוור בשתי עיניו, אשר אינו דובר את השפה, ותקופת המעצר קשה עבורו במיוחד. הוסבר כי בסופו של יום, הנזק למתלוננת הסתכם בנזק שטחי (חתך שהצריך תפירה) והנאשם הביע נכונות לפצות אותה בגין נזק זה. הסנגור סבר כי המתחם צריך לנוע בין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שרות לבין 18 חודשי מאסר, ויש להשית על הנאשם עונש שלא יעלה על 8 חודשי מאסר.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

5. מעשיו של הנאשם פגעו במגוון ערכים מוגנים, הן אלה הקשורים להגנה על ביטחון הציבור, הן אלה הקשורים על הגנה על שלמות הגוף, והן אלה הקשורים לתקינות עבודת המשטרה ומתן הגנה הולמת לאלה העוסקים במלאכת אכיפת החוק.

בבואי לבחון את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, כמו גם את נסיבות המקרה, הגעתי למסקנה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית. אמנם, טענת הסנגור לפיה האירוע הסלים רק לאחר שהנאשם הוכה בראשו על-ידי פלוני אינה משוללת טעם, ואתן משקל מסוים לחבלה שנחבל הנאשם בראשו. יחד עם זאת, תגובת הנאשם הייתה חסרת פרופורציה, כוונה לאנשים הלא נכונים, פגעה פגיעה לא פשוטה במתלוננת, ובהמשך בפקח העירוני.

זאת ועוד, אקט האלימות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת התרחש תוך שימוש בשברי זכוכית, וכאשר הנאשם חותך את המתלוננת בראשה ובאמת ידה השמאלית. בנסיבות אלה, פוטנציאל הנזק שאף הוא רכיב בקביעת מתחם העונש ההולם, הוא פוטנציאל נזק משמעותי, אף אם בפועל, החתך בקרקפת נתפר, החבלה בידה של המתלוננת טופלה, ואין במסמכים הרפואיים כדי ללמד על מגבלות כלשהן שנוצרו כתוצאה מאותה חבלה.

התנהלותו האלימה והפרועה של הנאשם באינטראקציה מול השוטרים והפקח העירוני, מהווה אינדיקציה נוספת לפרץ האלימות, ומהווה נדבך נוסף בקביעת מתחם העונש ההולם.

בהתייחס לפסיקה הנוהגת, ובמסגרת ע"פ 7475/14 **מהדי נ' מדינת ישראל** (25.12.2014), ציין בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

"מעיון בפסיקת בית משפט זה בשנים האחרונות עולה כי קשת הענישה בעבירות אלימות, הנעשות תוך שימוש בנשק קר, היא רחבה ומגוונת, אך היא כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ככל שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון [להרחבה ראו סקירת הפסיקה בפסקאות 11-12 בעניין פלוני], ואף עונשי מאסר בפועל המגיעים לארבע שנות מאסר בפועל במקרים חמורים במיוחד. עם זאת, ככל תחום במשפט הפלילי ניתן למצוא גם מקרים שבהם הענישה חורגת מהאמור לעיל - בין אם לחומרה ובין אם לקולא - בשים לב לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. דוגמא מובהקת של ענישה מחמירה יותר, בשים לב לנסיבותיו החמורות של אותו מקרה, ניתן למצוא בעניין עמרן, שבו הושתו על שלושת הנאשמים עונשים שנעו בין 34 ל-43 חודשי מאסר בפועל. מנגד, ניתן למצוא גם מקרים שבהם הושתו עונשים קלים יותר בעבירות אלימות שבוצעו בנסיבות דומות למקרה דנן, לרבות עונשי מאסר בני שישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות [ראו למשל: ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה (2.4.2014); ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' ברזינסקי (22.3.2010); ע"פ 10676/07 אביטאן נ' מדינת ישראל (18.9.2008)]" (ההדגשה אינה במקור - ב.ש.).

מעבר לאמור לעיל, מצאתי רלוונטיות גם בפסקי הדין הבאים:

ע"פ 5316/13 **מסלאחה נ' מדינת ישראל** (וערעור שכנגד) (9.12.2013) - באותו מקרה דובר באירוע דקירה שהחל בשל עניין של מה בכך ("חילופי מבטים"), כאשר הנאשם שלף סכין מכיסו וחתך באמצעותה את לחיו השמאלית של המתלונן, חתך שהותיר צלקת. **בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם ואת ערעור המדינה הגם שהגדיר את העונש שהוטל על הנאשם כ"מקל עד מאד".**

ע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' סעדיה אברמוב** (26.10.2014) - במהלך ויכוח שהתפתח בין הנאשם למתלונן בעת שהשניים שהו בבית מלון, שבר הנאשם כוס זכוכית ודקר באמצעותה את המתלונן בצווארו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין **18 חודשים ל-36 חודשים**. באשר לעונש המתאים - בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר והפעיל מאסר מותנה בן 10 חודשים חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שנקבע כי הנאשם ירצה 29 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה תוך שהדגיש את עברו הפלילי המכביד של הנאשם (שריצה בעברו 7 תקופות מאסר) והעמיד את העונש על 30 חודשי מאסר תוך קביעה כי המאסר המותנה ירוצה כולו במצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר. יצוין כי בית המשפט העליון לא התערב במתחם העונש ההולם, כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי.

ע"פ 5620/12 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (14.11.2012) דובר בהרשעה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות שניתנה לאחר שהנאשם חתך את פניו של המתלונן באמצעות חפץ חד ממתכת. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר וערעורו של הנאשם נדחה על ידי בית המשפט העליון (לציין כי ההרשעה ניתנה לפני כניסתו לתוקף של תיקון 113 ועל כן לא נקבע מתחם עונש הולם).

ע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' שיכה** (2.4.2014) שם דובר בנאשם שהורשע בכך שתקף באמצעות נגיחה במתלונן, ובהמשך דקר אותו פעמיים באמצעות מספריים (בגב ובצלעות). בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, ובית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה ביחס לרכיב זה.

מתחם העונש ההולם - סיכום

השילוב שבין כלל הנתונים שפורטו לעיל, מוביל למסקנה כי מתחם העונש צריך לנוע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

6. בבואי לבחון מהו העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם (ואין חולק כי אין בנמצא שיקולי

שיקום המאפשרים חריגה ממתחם זה) נראה כי יש לשקול את הנתונים הבאים:

(א) **הודאה וקבלת אחריות** - הנאשם הודה בפתח משפטו ועוד טרם נקבע התיק לשמיעת ראיות. להודאה משקל כפול: הן זה הקשור לחסכון בזמן ציבורי (זמנה של התביעה, זמנה של הסניגוריה הציבורית, זמנם של העדים וזמנו של בית המשפט) והן זה, המהותי יותר בעיני, הקשור להפנמה והכאה על חטא. נראה אפוא כי יש לראות בהודאת הנאשם וקבלת האחריות ככזו כמצדיקה הקלה בעונש, גם אם אין בנמצא אפשרות להליך שיקומי במסגרת שירות המבחן.

(ב) **עבר פלילי** - לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. הראשונה בעבירת גניבה משנת 2012, והיא פחות משמעותית לענייננו. ההרשעה השנייה, והיא המשמעותית, משקפת מקבץ עבירות שבוצעו בשנת 2012 (איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, תקיפת עובד ציבור וגניבה) בגין ריצה הנאשם עונש מאסר בן 7 חודשים. לציין כי במסגרת פרוטוקול הדיון באותו הליך (ת.פ. 29912-03-13) צוין על-ידי סנגורו באותו הליך, כי מדובר בנאשם אשר נמנע מעימותים, טענה אשר אינה עומדת במבחן המציאות, כעולה מכתב האישום בו הורשע הנאשם כעת.

עברו הפלילי של הנאשם, הגם שאין לראותו כמכביד מאוד, אינו מאפשר את גזירת דינו של הנאשם ברף התחתון.

(ג) **נתונים אישיים** - מדובר בנאשם יליד אריתריאה, בודד בארץ, בעל נתונים מורכבים, וברור כי ריצוי תקופת מאסר בעניינו מלווה בקשיים אף מעבר לקשיים "הרגילים".

סיכום

7. על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 31.3.18.

ב. 10 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של תקיפת שוטר או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו או

עבירה של העלבת עובד ציבור.

ד. פיצוי למתלוננת (עדת תביעה 16 בכתב האישום המקורי) בסך 5,000 ₪ אשר ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.1.19 ועד לסיום התשלומים. התביעה תדאג להודיע למתלוננת על זכאותה לפיצוי ועל הצורך למסור את פרטיה לבית המשפט.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז אב תשע"ח, 8 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.